

SLŪJBA SPĀNTŪLVI
CŪDIOS MĀXIM
MĀRTYRISTORŪL

LĂ DECERNIA MARE

După psalmul de început, cântăm: *Fericit bărbatul..., la Doamne strigat-am..., punem stihirile pe 8.*

Stihirile cuviosului
Glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Propovăduit-ai. Cuvioase Maxim, pe Cel ce din îndurare S-a făcut Om. precum a binevoit, arătându-ne că trebuie înțeles cu două voințe și cu două lucrări, și închizând gurile cele deschise ale ereticilor spurcați, care, din meșteșugirea diavolului, urzitorul răutății, îl socoteau pe Dânsul cu o singură

voință și cu o singură lucrare (*de 2 ori*).

Cu lanțurile învățăturilor tale, părinte Maxim, ai sugrumat pe Pir, cugetătorul de rele, care bârfea: și ai răbdat prigoniri și neazuri, pururea pomenite, și tăindu-ți-se limba și mâna ta cea dumnezeiască, ce se ridica pururi către Dumnezeu și cu care scriai dogmele cele înalte. (*de 2 ori*).

Ca un condei repede scriitor, ascuțit de Duhul, s-a arătat limba ta Părinte Maxime. înscriind pe lespezile inimilor noastre legea dumnezeieștilor bunătați, iscusirea Dogmelor și întruparea Celui ce în două firi și într-un ipostas a binevoit să se arate oamenilor.

Alte stihiri. însuși glasul.

Glasul al 8-lea:

Foc arzător te-ai arătat împotriva ereziilor, fericite, mistuindu-le pe ele ca pe niște trestii, cu râvna Duhului, căci învățătura monotelită cea fără de judecată care izvorâse din strădania cea preanelegiuită. prin cuvintele tale, Părinte, a fost înfruntată pe față.

Prea mare propovăduitor și mărturisitor al credinței celei drepte a lui Hristos te-ai arătat, cu adevărat, prin sânge, când limba ta. preafericite Maxim, a izvorât, ca un râu. dogmele cele adevărate ale lui Hristos. Stăpânul filosofiei.

Dumnezeule, Mântuitorul meu, deschide buzele mele și dă-mi să capăt har dumnezeiesc, de sus, spre a lăuda, Hristoase, după vrednicie, pe cel ce a propovăduit mai presus decât toți cele două firi ale Tale.

Slavă....

Glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Maxim, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale. Pentru aceasta ai aflat în ceruri plata ostanelilor tale: taberele demonilor ai pierdut, și la cetele îngeresti ai ajuns, a căror viață fără prihană

ai urmat, îndrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

**Și acum..., același glas
(Dogmatica):**

Cine nu te va ferici pe tine, preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul născut, același din tine, Curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 16 - 6: 3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma

făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-Și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine ochite săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovi. Și din mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți dar, împărați, și înțelegeți; luați învățatură, judecători ai marginilor pământului! Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel preaînalt.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna Lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit

pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor sclipi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:

(4: 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poștei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE**Glasul 1:**

Bucură-te în Domnul. Maxime fericite, cel ce ai primit în ceruri plata ostanelilor tale; saltă, deci, cu fericită săltare și te desfătează în Duhul fiind părtaș bucuriilor celor nădăjduite; că tu ți-ai încins sabia cea înțelegătoare cu care ai tăiat nu doar cetele nevăzuților vrăjmași, ci ai zdrobit începătoriile din neamul ereziei, mii de chinuri îndurând pentru Biserică. Mărturisirea cea bună ai păzit nevătămată, luptând cu osârdie; și având îndrăznire către Hristos, rugămu-ne mijlocește pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Roadele bunătăților lucrând cu adevărată aducere în taină, mintea noastră o hrănești, cuvioase; căci nu ai ascuns, fericite, talantul dăruit ție, ci îmbelșugat ai împărțit celor ce cer harul: pentru aceea te-ai și învrednicit de bucuria Domnului tău.

Glasul al 3-lea:

Pe cel strălucit cu înțelepciune și vestit în dogmele dumnezeiești, pe marele Maxim să-l laudăm cu cântare. Căci afară din lume petrecând, fără

de pată oglindă s-a făcut a tainicelor descoperiri, tuturor lămurind lucrările harului și luminările cu dumnezeiasca începătorie și cuvântul adevărului învățând; mărturisirea cu dureri a grăit, muștrând înșelarea ereticilor și întărind inimile credincioșilor, ca un vrednic iconom al harului.

Glasul al 4-lea:

Cufundându-ți mintea în descoperirea dumnezeieștii luminări, desăvârșit ai întipărit în suflet semnele dumnezeieștii frumuseți; fericit ești, preafericite Maxime, că pentru dreptate și pentru adevăr, mult ai fost ispitit, ca aurul în topitoare și minunat ai fost slăvit de Mângâietorul, de Dumnezeu dăruite, ca pe o bogăție a vieții; și mană cerească le-ai lăsat în Biserică, căci buna podoabă a obiceiurilor și scumpătatea Ortodoxiei, printrînsele se aduc în taină, după datorie prăznuind sfântă pomenirea ta.

Slavă....

Glasul al 5-lea:

Prin luptele tale cele bune. cu virtuțile cele dumnezeiești strălucitoare ai luminat Biserica, Cuvioase Părinte. Căci stâlp și temelie te-ai arătat, pentru adevăr punându-ți

sufletul tău. Cine nu se luminează de înțelepciunea dogmelor tale? Sau cine nu se întărește prin bărbăția luptelor tale? Ci, o, preaminunate Maxime, cel ce stai înaintea Cuvântului, neîncetat te roagă să se miluiască sufletele noastre.

Și acum.... **a Născătoarei:**

Fericimu-te pe tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii după datorie; cetate neclintită și folositoare tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile sfântului,

Glasul al 8-lea:

Podobie: *Nu este sfânt ca Domnul...*

Strălucești cu cuvintele tale ca un soare luminos și propovăduiești din mormânt ca un viu, întru tot fericite, pe Mântuitorul, de Dumnezeu înțelepțite, îndoit cu voințele păzind pe cel neîmpărțit.

Stih: *Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115: 6).*

Cărțile tale strigă patimile lui Hristos și sângele tău, Cuvioase, strigă minunile tale, iar mâna ta cea tăiată solește izbăvindu-ne

din primejdii sufletele noastre.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte. (Ps. 111, 1)*

Sângiuiri stau pe mâna ta cea tăiată și dogmele izvorăști cu înțeleaptă limba ta care cu deslușire strigă, după tăierea ei. pe Hristos în două firi.

Slavă.... **glasul al 8-lea:**

Mulțimile călugărilor pe tine. îndreptătorule, te cinstim, Maxim, Părintele nostru. Că prin tine am cunoscut cu adevărat a umbla pe cărarea cea dreaptă. Fericit ești că ai slujit lui Hristos și puterea vrăjmașului ai biruit, cel ce ești cu îngerii împreună-vorbitor și împreună-locuitor cu dreptii și Cuvioșii. Cu aceia împreună, roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Podobie: *Mucenicii Tăi Doamne...*

Scoate-mă Stăpână din mâinile balaurului cel ucigător de oameni, care cu vicleșug se războiește cu mine voinde să mă înghită; mă rog Ție, sfărâmă fălcile lui și îi strică meșteșugirile, ca scăpând din ghearele lui pururea să măresc puterea Ta.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule...,
Tatăl nostru...

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei,
învățătorule al drepte credințe
și al curăției, luminătorule al
lumii, podoaba monahilor cea de
Dumnezeu insuflată, Maxime
înțelepte, cu învățăturile tale pe
toți i-ai luminat, alăută
duhovnicească. Roagă-te lui
Hristos Dumnezeu să se
mântuiască sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, troparul
sfântului (de două ori) și Născătoare de
Dumnezeu... (o dată).

Dacă se pune slujba sfântului împreună
cu slujba Icoanei atunci la
binecuvântarea pâinilor, troparul
Mângâietoarei (de 3 ori).

LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... troparul
sfântului (de două ori), Slavă... și acum... a
Născătoarei Învierii.

După prima catismă, se cântă
sedelnele acestea,

Glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumsețea...*

sprăvile petrecerii tale,
cu adevărat luminează
pașii tuturor celor ce cu
credință îți urmează ție.
Cuvioase Părinte
Maxime. Pentru aceasta, cu
rugăciunile tale. Fericite, pe cei
ce din dragoste pururea te laudă
pe tine. păzește-i de toată
strâmătorarea, rugând pe Hristos
Cel Preabun. vrednicule de
minune.

Slavă.... Și acum..., **însăși**
podobia:

De frumsețea fecioriei tale și
de prealuminată curăția ta.
Gavril mirându-se a strigat ție.
Născătoare de Dumnezeu: Ce
laudă vrednică voi aduce ție. sau
ce te voi numi pe tine? Nu mă
pricep și mă minunez! Pentru
aceasta, precum mi s-a poruncit
strig ție: Bucură-te. ceea ce ești
cu daruri dăruită.

După Catisma a doua, se cântă
Sedealna,

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Îndurând prigoniri pentru
credință. Părinte, ai alungat
departe toată erezia: și tăindu-

ți-se limba dimpreună cu mâna. Cuvioase Maxim, ai primit frumoasa cunună de mărturisire din mâna Făcătorului, Fericite. Pe Acela roagă-L neîncetat să miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **asemenea:**

Bucură-te. munte sfânt și de Dumnezeu umblat: bucură-te. rug însuflețit și nears: bucură-te, ceea ce ești una lumii pod către Dumnezeu, ceea ce treci pe cei morți la Viața Veșnică. Bucură-te. nestrucată Fecioară, care fără ispită bărbătească ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

POLIELEU Robii Domnului...

MĂRIMIRILE:

Stih 1: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte. (Ps. 111, 1)*

Mărimu-te pe tine. Cuvioase Părinte Maxime și cinștim sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu cugetătorule și tainicule al Treimii.

Stih 2: *Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (Psalm 111, 6).*

Stih 3: *Că drept este Domnul și dreptatea a iubit și fața Lui spre cel drept privește. (Ps. 10: 7)*

Stih 4: *Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți. (Ps. 91: 12)*

Veniți toți credincioșii, într-un glas să-l laudăm pe Maxim Mărturisitorul, zicând: pe vârful cuvântării de Dumnezeu.

Stih 5: *Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunivoinii ne-ai încununat pe noi. (Ps. 5: 12)*

Stih 6: *Deseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El și se vor lauda toți cei drepti cu inimă. (Ps. 63: 11)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După POLIELEU, se cântă

Sedealna,

Glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea...

De cruzimea cea nelegiuită a tiranului celui cumplit nu te-ai spăimântat: ci ca un turn neclintit și nemișcat al Ortodoxiei ai rămas. Tiranul a fost cumplit, dar și răbdarea ta a fost nebiruită. Pentru aceasta, unul a ajuns preafericit, iar cel

nelegiuit a fost izgonit: iar noi, cei de pe pământ, te cinstim, și cetele cerești se minunează.

Slavă..., Și acum...,

Pe ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm. Pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, izbăvirea Evei și odorul cel mare a toată lumea: că într-însa s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce se închină cu credință preasfintei nașterii tale.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL,

Glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. (Ps. 115, 6)

Stih: *Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? (Ps. 115: 3)*

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (XI, 27-30):

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu...” (caută joi în săptămâna a IV-a după Rusalii).

Psalmul 50

Slavă..., Glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Maxim Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și idiomela, glasul al 6-lea:

Maxime fericite, tu prin fapte îmbunătățite curățindu-ți mintea, cuvios organ al teologiei, te-ai făcut. Tu și prin vederea cea întru Duhul, a vedea și a cunoaște întru nevedere și necunoștință. cu covârșirea revărsării de lumină, de cele mai presus de minte te-ai învrednicit. Și acum văzând curat pe cele desăvârșite, luminează-ne și pe noi cu lumina

cunoștinței, cu solirile tale către Dumnezeu.

LA CANOANE

Se pune canonul Născătoarei de Dumnezeu pe 10 și al Cuviosului Maxim pe 4.

Cântarea 1-a:

Canonul Cuviosului Maxim

Glasul al 8-lea:

Irmos: *Să cântăm Domnului...*

Tot harul Duhului cel de Dumnezeu insuflat picură-l întru mine. din limba ta cea curgătoare de miere și dulce, dumnezeiescile Maxim.

Foc arzător te-ai arătat împotriva eresurilor, fericite: că le-ai mistuit pe ele ca pe niște trestii, cu râvna Duhului.

Slavă...

Învățătura monotelită cea fără de judecată a izvorât din strădania cea prea nelegiuită: iar prin cuvintele tale. Părinte, a fost înfruntată pe față.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cel ce a binevoit a Se naște din pântecul tău. mireasă a lui Dumnezeu, este cu totul dorire și dulceață și lumină neapusă.

Catavasia Întâmpinării: *Pământul cel rodit de adâncime...,*

Cântarea a 3-a:

Canonul Cuviosului Maxim

Irmos: *Tu ești întărirea celor...*

Preamare propovăduitor și mărturisitor al credinței celei drepte a lui Hristos s-a arătat, cu adevărat. Maxim, prin sânge.

Fericite Maxim, prin sihăstrie te-ai făcut locaș vrednic de Dumnezeu și curat al filosofiei.

Slavă...

Limba ta, preafelicite Maxim, a izvorât, ca un râu. dogmele cele adevărate ale lui Hristos. Stăpânul filosofiei.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ca să ne arăți nouă. Stăpâne, calea care duce la sfințenie, Te-ai sălășluit, în chip cu totul sfânt, în pântecul cel preasfințit.

CONDACUL

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe marele Maxim, iubitorul Treimii, pe cel ce a propovăduit în chip lămurit dumnezeiasca credință, și ne-a învățat să credem că Hristos este în două firi și cu două voințe și lucrări, întru cântări credincioșii să-l cinstim, precum se cuvine, strigând: Bucură-te propovăduitorule al credinței.

ICOSUL:

Dumnezeule, Mântuitorul meu, deschide buzele mele și dă-mi să capăt har dumnezeiesc, de sus, spre a lăuda, Hristoase, după vrednicie, pe cel ce a propovăduit mai presus decât toți cele două firi ale Tale. Pentru care și de la noi aude acestea: bucură-te, luminătorule care luminezi lumea: bucură-te, limanul celor ce sunt în furtuna vieții. Bucură-te, făclia cea prealuminată a călugărilor: bucură-te, lauda și întărirea Mucenicilor. Bucură-te, cel ce ești cu adevărat frumusețea și podoaba Bisericii: bucură-te, reazemul credinței și temeiul cel neclintit. Bucură-te, că ai surpat îndrăznirea eresurilor: bucură-te, că pentru Hristos cu osârdie ți s-au tăiat mădularele. Bucură-te, bucuria celor ce te cinstesc pe tine cu credință: bucură-te, cel ce umpli de bucurie pe cei ce te iubesc pe tine. Bucură-te, cel ce pe mulți ai izbăvit de Veliar: bucură-te, cel ce pe cei credincioși i-ai adus Lui Dumnezeu. Bucură-te, propovăduitorule al credinței.

**Sedealna cuviosului,
glasul al 5-lea:
Slavă...**

Podobie: *Pe Cuvântul cel împreună...*

Îndurând prigoniri pentru Credință, Părinte, ai alungat departe tot eresul: și tăindu-ți-se limba împreună cu mâna. cuvioase Maxim, ai primit frumoasa cunună de mărturisire din mâna Făcătorului, Fericite. Pe Acela roagă- L neîncetat să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

După Dumnezeu, alergând eu smeritul, la acoperământul tău cel dumnezeiesc, Născătoare de Dumnezeu, cerând ajutorul tău, mă rog ție: miluiește-mă. curată, că păcatele au covârșit capul meu și mă tem, Stăpână, de pedepse și mă înfricoșez. Ci fă rugăciune, preacurată, către Fiul tău, ca să mă scape de ele.

Cântarea a 4-a:

Canonul Cuviosului Maxim

Irmos: *Auzit-am Doamne, taina...*

Cei de pe pământ te cinstesc și cetele cele cerești se minunează: că prin dragostea de înțelepciune te-ai arătat. Părinte, ca unul fără de trup.

Tiranul a fost cumplit, dar și răbdarea ta a fost nebiruită. Pentru aceasta tu ai ajuns fericit, iar cel nelegiuit a fost izgonit.

Nevoitu-s-au împreună cu tine, Părinte Maxim, cei doi preafericți ucenici ai tăi, luând parte împreună cu tine la lupte. Pentru aceea și răsplătiri întocmai ca tine au luat.

Slavă...

Cu curgerea sângelui tău adăpându-se Biserica lui Hristos, odrăslește din dumnezeiasca sămânță dogma pe care o avem de la părinți, cuvioase.

Și acum... **a Născătoarei:**

Izbăvindu-ne, prin nașterea ta, de datoria păcatului, Precurată, laudă de mulțumire aducem ție, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

Canonul Cuviosului Maxim

Irmos: *Mâncând, strigăm Ție, Doamne...*

Maxim, cel ce a adunat cunoștința celor pământești și a celor cerești, cu dreptate se numește iubitor de înțelepciune.

Cu dragostea înțelepciunii celei mai bune, te-ai arătat următor prea ales al lui Hristos. fericite Maxim.

Slavă...

Din nebunia tiranului ai fost alungat, Fericite, dar ai aflat mângâiere pe Hristos.

Și acum... **a Născătoarei:**

Cei ce nu te cunosc pe tine Maică a lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, să nu vadă Lumina ce S-a născut din tine, Precurată.

Cântarea a 6-a:

Canonul Cuviosului Maxim

Irmos: *Haină luminoasă dă-mi mie...*

Neîncetată rugăciune aduci lui Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, ca să mă izbăvești din patimile sufletești și trupești și din stricăciune.

Tot izvorul cel necurat al eresurilor seacă, fericite Maxim, astupat de puterea graiului tău.

Slavă...

Milostivește-Te spre mine. Bunule Hristoase, și izvorăște în inima mea izvorul harului, prin rugăciunile Cuviosului Tău Maxim.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce numai tu. prin cuvânt, ai zămislit în pânțece pe Cuvântul, rugămu-ne ție, izbăvește din cursele vrăjmașului sufletele noastre.

CONDACUL

glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătat-Te-ai astăzi...*

Cu mărturisiri sfințite te-ai împodobit; și te-ai ridicat încununat de la pământ, către lumina cea neînserată și către mărire, Părinte Maxim. Păzește pe cei ce cinstesc pomenirea ta.

ICOSUL:

Întărirea preoților. temelie dogmelor. trâmbița înțelepciunii și izvorul credincioșilor, astăzi răsare în lume prin a sa pomenire, Maxim, cel minunat. Deci, ridicați-vă toți către strălucirea lui, laudând îndrăzneala și râvna ce a arătat pentru dreapta cinstire de Dumnezeu. Pentru care, ca un adevărat păstor, a năvălit vitejește, pentru turmă, asupra lupilor: pe care biruindu-i a fost încununat cu daruri de biruință. Drept aceea strigăm lui: păzește pe cei ce cinstesc sfântă pomenirea ta.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea cuviosului nostru părinte Maxim Mărturisitorul.

Cuviosul părinte Maxim a trăit până în zilele răucredinciosului împărat Constans, care a împărățit între anii 641-668. Constans a fost tatăl binecredinciosului împărat

Constantin Pogonatul și nepotul viteazului împărat Heraclie, cel care a biruit pe perși, de unde a adus în spate crucea Domnului, de la Ctesifon până la Ierusalim, în anul 629, la 14 septembrie. Cuviosul Maxim fiind iscusit în treburile politice, învățând și meșteșugul bunei cărmuiri, și cu fire bună și minte dreaptă fiind împodobit, a ajuns la împărăția cei dinainte sfătuitor împărătesc și secretarul cel dintâi. Dar pentru că se răspândea părerea greșită și vicleană a celor ce ziceau că Mântuitorul a avut numai o voință. înlăturând prin această părere credința în cele două firi ale lui Hristos și pentru că cei răucredincioși răspândeau prin piețe porunci greșite, care întăreau acest eres și lipeau aceste porunci chiar înaintea Bisericii celei mari, Cuviosul Maxim neputând răbda să se pângărească și el laolaltă cu toți nelegiuții aceștia, părăsind dregătoriile lumești, n-a mai voit să locuiască în sălașurile păcătoșilor, și a mers la Mănăstirea din Crisopoli, unde s-a călugărit și a ajuns mai apoi egumen al mănăstirii. Aprinzându-se de dumnezeiască râvnă s-a dus la Roma cea veche, și a înduplecat pe fericitul papă Martin, să strângă un sobor al locului acela și să dea anatemei pe începătorii și pe pricinuatorii acestui eres păgânesc, care susțineau că în Hristos este numai o singură voință. El a alcătuit multe scrieri pentru muștrarea și rușinarea celor ce credeau în acest eres, și a scris cărți doveditoare despre adevărul credinței noastre,

sprijinite pe Sfânta Scriptură, trimițându-le pretutindeni în lume. Întorcându-se de la Roma, împreună cu cei doi Anastasie, ucenici ai lui, el a fost adus ca vinovat înaintea Senatului care împărțea împreună cu împăratul același eres. Și în timp ce toți se supuneau voinței împăratului, numai el s-a ridicat împotriva și a îndemnat și pe alții să nu se supună, incredințându-i prin scrisori să nu-și schimbe credința lor. Din cauza aceasta a fost trimis la închisoare în Tracia și stăruind în dreapta credință i s-a tăiat mâna și limba. Din Tracia a fost trimis în exil în Lazica, unde a trăit trei ani. Și în plinătatea vârstei fiind, după o boală scurtă, a răposat în Domnul, în anul 662 și a fost îngropat în Mănăstirea sfântului Arsenie, din acea țară a Lazilor, făcând în toate zilele multe minuni. Din cei doi ucenici ai lui, celui mai vârstnic i s-a tăiat și lui limba, și a fost trimis într-o închisoare îndepărtată. Iar cel mai tânăr a fost trimis într-o cetate din Tracia, unde și-a sfârșit viața.

Cu ale lui sfinte rugăciuni. Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Canonul Cuviosului Maxim

Irmos: *Tinerii cei ce au mers în Iudeea...*

Q fire. o voință și o lucrare în Treime ai crezut, iar pe Dumnezeu cel întrupat în două firi, în două voințe și în două

lucrări L-ai propovăduit, strigând: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Nu ai propovăduit, părinte, două voințe despărțite, prin împotrivirea cugetului: ci dimpotrivă, două voințe deosebite prin însușirea lor firească, strigând: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Stâlp al Ortodoxiei având dumnezeieștile tale cuvinte, Părinte, cinstim pe Unul din Treime în două firi și în două voințe. Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Cunoscând că lucrările Dumnezeului Celui ce din milă S-a întrupat, sunt două, Părinte, și învățând de la tine două voințe de-sine-stătătoare, cântăm: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum... **a Născătoare:**

Din pânțece fecioresc întrupându-Te, Hristoase, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta pe Maica Ta cunoscând-o Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire strigăm: Dumnezeu părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:**Canonul Cuviosului Maxim**

Irmos: *Cel ce s-au făcut biruitori tiranului...*

Iubind cu totul pe Cel ce a iubit foarte neamul omenesc, crucea ți-ai ridicat și cu El te-ai răstignit, Fericite, cântând: binecuvâțați lucrurile pe Domnul, și preaînălțați-L. întru toți vecii.

Înstrăinându-te de toată plăcerea purtătoare de moarte, Fericite, te-ai făcut pe tine dumnezeiască oglindă neîntinată, cântând: binecuvâțați lucrurile pe Domnul, și preaînălțați-L, întru toți vecii.

De cruzimea cea nelegiuită a tiranului celui cumplit nu te-ai spăimântat: ci ca un turn neclintit și nemișcat al Ortodoxiei ai rămas, strigând: binecuvâțați lucrurile pe Domnul și preaînălțați-L, întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Primind strălucire purtătoare de viață de la Dumnezeu în trei Ipostasuri, te-ai arătat soare celor rătăciți în întuneric, cântând: binecuvâțați lucrurile pe Domnul, și preaînălțați-L. întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei:

Lui Adam celui căzut, Fecioară, te-ai arătat fiică, dar Maică lui Dumnezeu, Celui ce a înnoit firea mea: pe Acela Îl laudăm toate faptele ca pe un Domn. și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:**Canonul Cuviosului Maxim**

Irmos: *Nașterea pururea Fecioarei...*

Precum sângele lui Abel încă strigă în veci, așa și Biserica lui Hristos propovăduiește cu glas mare, dogmele tale cele de Dumnezeu insuflate, preafericite Maxim.

Mâna ți s-a tăiat, dar cu degetul dumnezeiesc scrie în inimi credința ortodoxă, folosindu-te de limba cea tăiată și de sângele tău cel cinstit, ca de un condei și de cerneală.

Se cântă în lume îndrăzneala ta cea dumnezeiască și focul cel din inimă al dragostei tale celei dumnezeiești, pentru care ai suferit cu preamultă osârdie vărsarea sângelui, Cuvioase Maxim.

Slavă...

Înaintea dumnezeiescului scaun stai împreună cu

mucenicii, cu care te-ai împărtășit de râvna credinței, Părinte, apropiindu-ne și pe noi de Stăpânul și următori ție făcându-ne.

Și acum... **a Născătoarei:**

Tu ești. Născătoare de Dumnezeu, arma și zidul de apărare al nostru: tu ești apărătoarea celor ce aleargă la tine: pe tine și acum spre rugăciune te înduplecăm ca să ne izbăvim de vrăjmașii noștri.

LYMINÂNDĂ

Podobie: *Cu ucenicii să ne suim...*

Teologhisind. ai propovăduit. Părinte, o fire, o voință și o lucrare a Sfintei Treimi, mărturisind însă pe Dumnezeu Cel întrupat în două firi, cu două voințe și două lucrări, preaînțelepte Maxim, descoperitorul al celor dumnezeiești, și ai nimicit erezia celor ce luptau împotriva Dumnezeirii Celei adevărate, de către care tăindu-ți-se mâna dreaptă și limba, te-ai arătat mucenic.

Slavă....

Podobie: *Fiind ușile încuiate...*

Ădâncurile judecăților Tale, Mântuitorule, s-au cercat de către Duhul: iar adâncurile Duhului le-a cercat cu duhul și

cu puterea Cuviosul Maxim, ca un vrednic filosof. Pentru aceasta, propovăduind două voințe și două lucrări ale Tale. acum este cinstit luminat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nădejdea lumii cea bună Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, folosința ta cea nebiruită cerem, Stăpână, noi, cei ce suntem cuprinși de necazuri și de valurile vieții învăluți: oprește vânturile patimilor și ne du la limanurile voirilor lui Dumnezeu.

BĂ BĂGDE

Se pun stihirile pe 4,

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz ...*

Pe Cel ce S-a făcut Om pentru milostivire, precum a binevoit, înțelegându-se în două voințe și în două lucrări, L-ai propovăduit. Preacuvioase Maxim, astupând gurile cele fără de ușă ale celor necurați, care, prin asuprirea diavolului cel ce izvodise răutatea, erau părtași ai înșelăciunii despre o singură voire și despre o lucrare.

Eu vinele dogmelor tale, Părinte Maxim, ai sugrumat pe Pir, bârfitorul cel cu rea înțelegere. Pentru aceasta, ai

suferit prigoniri și necazuri, fiind bătut foarte, pururea pomenite. Și tăindu-ți-se limba și mâna cea dumnezeiască, ce pururea se ridica la Dumnezeu și cu care scriai Dogmele cele preaînalte.

Limba ta cea sfântă, Fericite, fiind ascuțită de Duhul, s-a făcut ca o trestie degrab scriitoare frumos, cu Duhul scriind pe lespezile inimilor noastre legea bunătăților celor dumnezeiești, adevărarea dogmelor și întruparea Celui ce a voit să Se arate oamenilor în două firi și într-un Ipostas.

Lumina cea întreit strălucitoare sălășluindu-se în sufletul tău, te-a arătat vas ales pe tine, Preafericite: căci lămurit arăți oamenilor cele dumnezeiești și arătarea înțelegerilor celor cu anevoie de înțeles, Cuvioase Maxim, luminat propovăduind tuturor pe Treimea Cea mai presus de ființă și fără de început.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Cu filosofia împodobindu-ți viața, te-ai luminat cu înțelepciunea dumnezeiască. Drept aceea, întru amândouă încercându-te, pe amândouă le-ai pecetluit cu bună mărturisire,

de trei ori fericite Maxim. Deci, având îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, roagă-te cu dinadinsul pentru sufletele noastre.

Și acum...,

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții: ție ne rugăm Stăpână: Roagă-te cu Sfinții Apostoli și cu Părintele nostru Maxim Mărturisitorul, să se miluiască sufletele noastre.

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pun 8 tropare: 4 din Cântarea a III-a și 4 din Cântarea a VI-a, din Canonului Sfântului.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a aceloră este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Preamare propovăduitor și mărturisitor al credinței celei drepte a lui Hristos s-a arătat, cu adevărat. Maxim, prin sânge.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericite Maxim, prin sihăstrie te-ai făcut locaș vrednic de Dumnezeu și curat al filosofiei.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Limba ta, preafericite Maxim, a izvorât, ca un râu. dogmele cele adevărate ale lui Hristos. Stăpânul filosofiei.

Fericiți cei prigonți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Cei de pe pământ te cinstesc și cetele cele cerești se minunează: că prin dragostea de înțelepciune te-ai arătat. Părinte, ca unul fără de trup.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și,

minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Neîncetată rugăciune aduci lui Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, ca să mă izbăvești din patimile sufletești și trupești și din stricăciune.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Tot izvorul cel necurat al eresurilor seacă, fericite Maxim, astupat de puterea graiului tău.

Slavă...

Milostivește-Te spre mine. Bunule Hristoase, și izvorăște în inima mea izvorul harului, prin rugăciunile Cuviosului Tău Maxim.

Și acum... **a Născătoarei:**

Ceea ce numai tu. prin cuvânt, ai zămislit în pântece pe Cuvântul, rugămu-ne ție, izbăvește din cursele vrăjmașului sufletele noastre.

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al drepte credințe și al curăției, luminătorule al lumii, podoaba monahilor cea de Dumnezeu insuflată, Maxime înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat, alăută

duhovnicească. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL

glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe marele Maxim, iubitorul Treimii, pe cel ce a propovăduit în chip lămurit dumnezeiasca credință, și ne-a învățat să credem că Hristos este în două firi și cu două voințe și lucrări, întru căutări credincioșii să-l cinstim, precum se cuvine, strigând: Bucură-te propovăditorule al credinței.

CONDACUL

glasul al 4-lea:

Podobie: *Arătatu-Te-aiastăzi...*

Cu mărturisiri sfințite te-ai împodobit; și te-ai ridicat încununat de la pământ, către lumina cea neînserată și către mărire, Părinte Maxim. Păzește pe cei ce cinstesc pomenirea ta.

ĂPOSTOLUL

(Caută la ziua de 6 decembrie).

EVANGHELIA

Evangelia de la Ioan (14: 21-24)

„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și ...”

(caută la liturghia din 26 mai.)